

112

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mă uit la ceas, atât de greu mai trec
Minutele când stau și te aștept,
E o clepsidră inima în piept,
Și tu nu vii, iubito, un edec

Simt că mă strângulează, mă sufoc,
Fac un apel la unu, unu, doi,
Știu că de gardă ești și că apoi
Apare SMURD-ul... cred că am noroc

Că poți chiar tu să mă resuscitezi.
Mă uit la ceas și timpul nu mai trece
Ai vreo urgență? E trecut de zece.
Stau în salon, dar nu mă vizitezi.

- Cum aș putea să te evit, când știi,
Mi-ești pacientul favorit, iubite,
Dar vezi urgențele sunt nesfârșite
Și noaptea uneori îmi pare zi.

Remediul l-am prescris, ți-aduci aminte?
Mai ai rețeta unui tratament,
Speram că-i un calmant eficient
Acum adaug câteva cuvinte.

Oricum pot pune cert un diagnostic,
Te vindeci brusc când suntem amândoi,
Uităm de SMURD și unu, unu, doi -
Iubirea-i cel mai optimist prognostic.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Ești poezia sufletului meu -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2014